

Poranek

Witam Cię Poranku.

Witam Cię Poranku.

Ten skromny utwór dedykuję Gnostykowi z wdzięcznością za liryzm poetycki trafiający wprost do serca .

Witam Cię Poranku, tu na Ziemi, gdy napełniona Tobą powietrzna przestrzeń, drga i wibruje.

Gdy ptaki w pochwalnym chórze dzielą się z ludźmi uwielbieniem życia.

Gdy mokre kamienie szybko wysychają od spojrzeń słońca.

Gdy z osobna przegląda się w obłokach każdy zielony listek.

Witam Cię Poranku, tu na Ziemi, gdy cierpliwie uchylasz zamknięte płatki kwiatów.

Gdy na wodzie rozwiewasz mgły, ślad po zimnej nocy.

Gdy pobudzasz soki w drzewach i ziarna w glebie.

Gdy przyspiesza jak gotowa do biegu oddech życia Natura.

Witam Cię Poranku tu na Ziemi, gdy złote dzwoneczki słońca dźwięczą o szyby okien.

Gdy otwierają się drzwi domów i furtki w ogrodach.

Gdy na placach fontanny celują w błękit nieba.

Gdy z piekarni bucha ciepłym czarownym zapachem pieczonego chleba.

Witam Cię Poranku, tu na Ziemi, gdy obietnicą jesteś nieznaney przygody.

Gdy pozwalasz usłyszeć tęskną pieśń miłości.

Gdy nadzieją napełniasz moje pragnące serce.

Gdy wrywasz mi z duszy westchnienia zachwytu.

Witam Cię Poranku, tu na Ziemi, moim ogrodzie, co mknie przez zimne przestworza.

Witam Cię Poranku, podarunku Boga. :)

Zdjęcie z zasobów Google